

Lunde noget lille Fartøj, som blev degraderet til Kulpram, slæbt til Rastrop og har staaet i en 5—6 Aar lige uden for Rastrop Havn, hvor den sank eller, som Beretningen gaar derude, blev sat paa Grund. Der synes altsaa ikke at kunne være noget til Hinder for, at man her i Landet kan løbe et saadant Fartøj og lade det gaa paa Grund ud for en meget befærdet Havn, for at lette den for det opstaaende, og hvad der kan thyge den, og naar den saa bliver lidt lettere, saa den slæbt ind i Havnen. Hvad man altsaa ikke maa gøre paa Landevejen, synes man at have fuldstændig Ret til at gøre paa Vandvejen, nemlig at spørre Passagen og skabe Forhindringer til Gæne og Ulempe for dem, der skulle passere. Faktisk er det, at den var for dyb til at komme ind i Rastrop Havn, den staar nu paa 11 Fod Vand, og jeg tror ikke, at der er saa meget inde i Havnen, i alt Fald maatte vedkommende være belavet paa, at den vilde gaa paa Grund. Man har efterhaanden taget det opstaaende fra den, og den er nu under Vandet, hvad der er endnu farligere, men det har ikke lettet den tilstrækkeligt, den er kommen for dybt i Bunden, og den staar fremdeles, om Dagen afmærket med to Stager, en for og en bag, men om Natten er der intet, der oplyser den, og medens ellers ethvert lille Fartøj, hvor der er Mandskab om Bord, skal have Lanterne, har man altsaa Lov til at sætte et saadant gammelt Fartøj paa Grund og lade det ligge Aar ud og Aar ind uden noget som helst Mærke eller Belysning om Natten. Jeg har tidligere berørt denne Sag ved flere Lejligheder, og det er indgivet Adresser og Klager og jeg ved ikke hvad om denne Sag, men det har for mig staaet saaledes, at man fra Ministeriets Side har ment, at der ikke var tilstrækkelig Fare til Stede, og selv om det var teoretisk urigtigt at sætte et saadant gammelt Fartøj paa Grund der, var det ikke værdt at gøre Ophævelser derover, da det var en vanstelig Sag at komme ind paa. Man er bange for, at Eieren kan abandonneret et saadant Brag, saa man ikke ved, hvem man skal holde sig til, og det vil koste Bønge at saa det fjernet; man har ment det klogest at lade det staa og haabet paa, at Vind og Søl vilde ødelægge det. Men det har været ganske overordentlig sejlilivet, thi det har nu staaet der i en 5—6 Aar. Der er indgivet en Adresse blandt andet af Skibsførere fra Rastrop, Stege, Faaborg, Bogen, Rjøbenhavn, Marstal og mange andre Byer; og skønt jeg vil indrømme, at man temmelig nemt kan saa lavet Adresser om en Jærnbaneestation eller et Posthus eller

den Slags Ting, tror jeg ikke, at disse Mennesker vilde have sat sig i Bevægelse med at underskrive en Adresse og klage over, at det laa meget farligt, naar det ikke var Tilfældet. Selskabet foregaar paa begge Sider af Braget ind i Havnen, og det er jo ogsaa utænkeligt, at det skulde være uden Fare for alle de i Rastrop hjemmehørende Fartøjer. Det er mit Spørgsmaal til den højtærede Minister: Hvem skal tage sig af det, eller skal maaste et tredje Ministerium tage sig af de Brag, der ligge mellem Dybet og Forstranden, eller hvor skal man henvende sig for at saa den Slags Brag fjernet?

Samtidig hermed vil jeg berøre et andet Punkt, som sætter Sindene lidt i Bevægelse paa samme Sted. Det vedrører nærmest Marineministeriet, men jeg antager ikke, at det skader noget at komme ind paa det her, da det har en speciel juridisk Side. Det er med Hensyn til Brag, der ere sunkne i Dybet f. Eks. i Drogden, hvor der jo synker ikke saa store Fartøjer. Jeg skal anføre et bestemt Eksempel derpaa. En engelsk Damper, „Ceta“, sank derude for c. 1½ Aar siden, og Marineministeriet har for den Bevilling, som dertil gives paa Finansloven, faaet taget saa meget bort, at der er 27 Fod Vand over det, der er tilbage, og derefter blev Vødet erklæret for at være frit. Men mærkeligt nok kan Folk gaa ud og rage i dette Brag — jeg kan ikke finde noget bedre Udtryk, jeg ved ikke, hvad jeg skal kalde det andet — de kunne rage og rode i det for at saa fat paa en Stage eller et Stykke Tømmer, der kan have Værdi; men ved samme Lejlighed kunne de komme til at sætte Jærnstænger og andre Genstande paa den anden Ende saaledes, at man ikke er sikker paa, at de Bønge, Marineministeriet har anvendt, komme til Nytte; og medens Skibsførerne tro, at alting er klart, viser det sig, at der i Virkeligheden er Fare paa ny. Paa min Forespørgsel, for Næsten paa kompetente Steder, blev der svaret, at de havde haft Politiets Tilladelse, og at det var forskellige Personer, som havde gjort det, saa det synes ikke en Gang at have været nogen Kontrol med, hvad der blev foretaget. Det forekommer mig, at det er aldeles nødvendigt, at der bliver taget Forholdsregler for, at Folk ikke have Lov til at gøre sig til gode paa disse farlige Brag, som Ministeriet ikke har faaet fuldt op, men som kunne blive farlige igen, saa snart de ikke saa Lov til at ligge i Ro. Jeg ved ikke, om den højtærede Indenrigsminister vil svare derpaa, Spørgsmaalet forekommer mig, som sagt, ogsaa at have en juridisk Side, saa Justitsministeren kunde maaste svare svare derpaa; men den højtærede Indenrigsminister